

Letnik IV.

v lažnjivi obleki.

Št. 18.

Izhaja po **dvakrat na mesec** v Ljubljani, kedar ga prebere in ne konfiscira policija. — Velja **celo leto** 3 gold., **pol leta** 1 gold. 50 kr. in **četrt leta** 80 kr. za vsacega brez ozira na stan, osebo in narodnost. — Posamezne številke se dobivajo, če jih kaj ostane, po 15 kr. v administraciji. Vredništvo in opravištvo (administracija) je na velikem trgu hiš. št. 3 v prvem nadstropju na ulice. Tam se sprejema denar.

Kdor ga bere in ga ni kupil, se bo, ako se zasači, ostro kaznoval.

Moj testament.

Moje ure so štete, to mi kaže prijazno vabilo sl. c. k. deželne sodnije; že čaka brič povelja, me siloma odpeljati na uni svet, če bi zamudil odločeno mi uro.

Proti toliki prijaznosti in skrbi za moj život in mojo dušo tudi jaz ne morem biti nevaležen, in predno stopim v one samotne, tihe, srečne prostore — srečne za tistega; ki mu ni treba v njih prebivati — kjer sicer muh ni, kjer ričet, zelje in repa v eni skledi bratovščino pijo, kjer se mi ni bati, da bi me kdo vkradel, dasiravno se tatov tam ne manjka, — predno stopim v one neposvetne prostore, naredim svojo zadnjo voljo in sicer brez sile in še pri zdravi pameti. Tako-le se glasi:

Vzrok moje tihe sreče, Risterjeva pasja krota, naj podedva moje za zdaj mi pristrizene perutnice (glej podobo na zadnji strani); zato pa mu dam nalogo, da vsakih 14 dni, kedar imam zarad njega post, kako klobaso vkrade ter jo meni pritira, da bo ričet bolj masten.

Pomagač k tej sreči, gosp. Rister sam, naj podedva moje sladko spanje; iz dohodkov, ktere sem imel vsled pravde, naj se naredi ustanova, da bo imel ta „žnidar“ lastnega polža, da mu ne bo treba po ljudeh jahati.

Deveterim porotnikom, kteri so mi dali ključ do Žabjeka, izročim svojo vest, ker jim lastna vest ni pripustila, da bi me bili oprostili. Iz dobička, ki ga imajo od tega, naj si kupijo slovenske gramatike, da bodo vsaj razumeli, kar bodo sodili.

Mojo nado do boljših časev naj vzame vrag. Toliko sem že skusil, da vidim, da ni nič vredna, vsaj za zdaj ne.

Kravsovcem, t. j. takim, kteri nočejo plačati, kar mi gre, zapustim zavest, da oni moje osode niso olajšali. V tem obziru naj se postavijo v vrsto nemškutarjev.

Svoje muhe zapustim svojim zvestim prijateljem in naročnikom, da jim ne bodo hodile druge muhe po glavi.

Moje truplo naj se zašije brez vse slovesnosti v tisto luknjo na Žabjeku, v kteri sta počivala pred mano Vilhar in Graselli, kajti le ona luknja je začasno pokopališče slovenskih pisateljev.

Moj duh pa naj hodi strašiti prijatelje moje, porotnike in nemškutarje sploh in to pod krilom začasnega varuha, ki je podpisan na zadnji strani.

Državnega pravdnika namestnik, gosp. Leitmayer, moj bivši zagovornik in še zdaj pazljiv prijatelj, naj se pa pod nosom obriše. On že tako skoro leto in dan spava na lavorji, kterega si je pridobil v moji pravdi.

Svojo pasjo srečo zapustim „Tagblattu“; naj tudi on poskusi, da je pri nas za vse enaka mera, in sicer ne pri sodnijah samih, timveč povsod. Vendar ima dolžnost, kedar bo svojo brezijsko svinjo zaklal, mi poslati koline. Tudi svojo lažnjivo obleko mu prepustim, ker je njegova že kar nesramna, da bo mogel vsaj spodobno med ljudi.

Pero svoje in zelo pa bom vzal seboj na uni svet, ker teh stvari nikomur ne zaupam.

Prav tako bom vzal seboj svoje domoljubje, da mi ne bo preveč dolg čas; morda mi bo bolj mehka podlaga, kakor gol stol.

Da se vse to natanko izvrši, zato naj skrbi moje sreče kovač gospod Rister, ker tako nima drugega dela; bodo vsaj sodnije imele nekoliko časa mir pred njim.

Ta zadnja volja ima veljavo do sv. Miklavža; tisti dan pa bom vstal zopet iz groba ter šel kar naravnost iz Žabjeka kot „parkelj“ nemškutarje in svoje porotnike strašit. Naj se le nauče kozjo molitvico, bom videl, ali jo bodo molili ali ne.

V Ljubljani pred odhodom na Žabjek.

„Brencelj“.

Iz šole.

Šolski nadzornik Pisker pride ogledovat ljudsko šolo in začne tako-le izpraševati:

Pisker. Janez, kaj si se učil?

Janez. Računili smo —

Pisker. Računili? Kaži mi knjigo! (Deček mu jo dá.) Ohó! Te knjige nisem jaz pisal, toraj ni za nič. Kaj imaš tam?

Janez. Slovnico.

Pisker. Slovnico? Je tudi nisem jaz pisal, proč ž njo. Dalje, kaj imaš še?

Janez. Katekizem.

Pisker. Kaj? ka-ka-a-te-ki-i-zem? Tega jaz že celó nisem pisal. (Učitelju.) Gospod učitelj, kako morejo pri Vas otroci v nauku napredovati, če nimate ne ene šolske knjige, ktero bi bil jaz pisal? Ali se ne spomnite več besedi, ktere sem jaz v 1180. seji konšt. društva govoril?

Učitelj. Ne zamerite, nisem bil nazoč.

Pisker. Niste bili nazoči! Učitelj, ki ni slišal mojega govora! In šola brez mojih šolskih knjig! Aaa! To ni mogoče! Le stojte, Vam bom že zakuril.

Učitelj. Gospod šolski nadzornik —

Pisker. Jaz sem ljubljanski mestni svetovalec, profesor in šolskemu nadzorniku se ne reče samo „gospod“. Gospod je vsak čevljar.

Učitelj. Ne zamerite, presvitli, visokočastiti, prespoštovani, vzvišeni gospod gospod šolski nadzornik, ali bi hoteli biti tako milostljivi, da bi mi povedali, kake šolske knjige ste že vi spisali, da si jih moja šola nakupi?

Pisker. A-a! Učitelj ne ve, ktere knjige sem jaz že spisal! To je preveč! Na tako vprašanje nimam odgovora. Vam bom že uro navil.

Odslej se imajo vse druge knjige odpraviti in učilo se bo po mojih. Zapomnite si to. Drugič bom ostreje postopal, če ne dobim svojih knjig pri učencih.

Učitelj (ko je Pisker odšel.) Njegovih knjig! On jih je toliko pisal, kakor Janez Klobasa. Če bi se hoteli po njegovih knjigah učiti, bi mu morali tiste pokrasti, ktere si je kupil. Pa tudi ne morejo biti dosti vredne, to se vidi na njegovih glavah.

Kočevska gimnazija.

V prav siloma osnovano kočevsko gimnazijo so z velikim trudom po vsem Kočevskem nabrali letos 12 učencev, in še ti so vsi večidel taki, kteri morajo zaradi mladih let še v šolo hoditi.

Mi tedaj predlagamo, da bi se v Kočevji napravila za vsacega dečka posebej gimnazija; kjer je pa čez 12 otrok v eni hiši, naj se napravite vsaj dve gimnaziji.

Ščasoma bo v Kočevji več profesorjev, kakor učencev.

Iz tega se vidi, da je bila gimnazija v Kočevji strašno potrebna.

Slovenci in vlada.

S Slovenci ima vlada res križ. Ni ga bolj nezadovoljnega, bolj nehvaležnega naroda, kakor Slovenci; dasiravno si vlada na vso moč prizadeva, da bi si jih pridobila, je ves njen trud zastonj. To se najbolje vidi iz sledečega.

Slovenci so že na tolikih taborih in pri tolikih drugih shodih zahtevali „zedinjeno Slovenijo“ — in vlada jim zdaj tabore prepoveduje.

Slovenci bi radi imeli po pisarnicah slovenski jezik vpeljan, in vlada jim pošilja uradnike, ki še slovenskega jezika ne znajo.

Slovenski časniki se pritožujejo zoper preveliko stiskanje Slovencev in krivice, ki se jim gode — in slovenski pisatelji se zapirajo.

Slovenci so zahtevali za svoje dežele slovenske narodne glavarje in predsednike — in vlada postavi Kranjcem Auersperga za predsednika.

Slovenci zahtevajo slovenske šole — in vlada odstavi slovenske šolske svetovalce in nadzornike, ter nastavi Piskra in Vrečka, katerih Slovenci nikakor ne morejo trpeti, naj bota pečena ali kuhana.

Vraga! I, kaj pa hoče vendar vlada še storiti za Slovence, da se jim prikupi?

Če je res!

Janko. Nek psalm pravi: kogar gospod ljubi, ga tepe. Ministerstvo naše mora toraj Slovence strašno ljubiti.

Jožko. Zakaj?

Janko. Ker jih zmiraj tepe.

Jožko. Aha, to cika na Piskra in Vrečka.

Janko. Kako si ti „kunšten“, da koj vganeš.

Jožko. Na ta način imam jaz človeka najrajši, kedar ga ubijem.

Janko. Mogoče! Dosledno je že.

Nov pregovor.

Napuh pripelje do šolskega nadzornika. (Hochmuth kommt vor dem — Landesschulin-spector*)

Narobe svet.

Ljubljanski mestni odbor nima denarja, to vsak vé. Kedar človek nima denarja, bolj varčno živi, manj izdaja itd., da bi si kaj prihranil. To je naravno, pametno.

Toda nemčur ni navadna žival. On vse bolj vé, kakor drugi. Da bi toraj zboljšal denarni stan, sklenil je slavni modri mestni odbor, pomnožiti stroške za policijo in sicer za 3500 gld. In ne za kako obče koristno, potrebno napravo, ampak za policijo, kajti kaj je nemškutar, če nima policaja za seboj!

Ali ni to narobe svet? Potlej pa iščejo na posodo! Kdo vraga jim bo kaj posodil, če tako sklepajo!

Novima šolskima nadzornikama.

Vreček in Pisker oba sta prazni prsteni posodi; Da kaj veljate obe, mora že biti kaj not.

*) Da bo tudi gosp. Pisker razumel.

Rešpehtarjova kuharea.

Glejte s' no! Kdo b' si bil dons pred enim letam mislil! Dons en let je bil še „Brencelj“ frej, zdej je pa že na Žabjek. Ja, ja, taka je, dons „Brencelj“, juter pa kakšen fersvor-nar, k' so ga lan glih pred Božičem na dva mesca oburteljnal. Pa vse za enga psa voljo! Enkrat sem nek v enih bukvah brala, da so že zdavnej, to je blo že pred več koker tay-žent leti, ene gosi v Rim tist kapitel rešile; per nas je pa Rister-jov pinč rešil nemšku-tarijo zato, k' je „Bren-

celjna“ spravil na Žabjek. Toko se v kšihiti vse ponavlja, nemara de bo še kakšna miš kterkrat Avstrgo rešila, k' toko pravjo, de je v nevarnost, desglih se to nič ne vid zdej, k' je „Brencelj“ zaprt. Zdej bodo saj meškutarji, Risterjov pes in še drug psi lahko spal.

Ja v Ibljan so bli zdej strašno gvavtni špehtakelni, k' je imela Matica ta velk shod. Jest glih nisem tako zbildana, de b' vse zastopila, kar se tam ferhandla, jest to reč zavolj tega na tapetne spravim, k' so tolk govorli in se tako špitiral. Nemleh sta ble dve obtaj-lenge, eni ta mlad Slobenarji, ta drug pa ta star. To je že voreng, to vsak lohka zastop, samo to se je men pa Špel čudno zdel, da so med ta starim nekter tak, k' so komej izštediral, med ta mladmi pa eni, k' imajo že sive brade. To je cela konfucjuzija, k' se ne ve, kolk let je treba, de postane ta star Slobenar in v čem je unteršajdenga. Al je toko, koker na Tirolskem, de more človk 40 let star bit, polej se pa šteje med ta stare?

Per nas je bla preec potem ena kselsaftenga, k' so se tud špitiral zavolj tega. Kar je blo belj mladeh frajl, so se le belj potegvale za mlade Slobenarje, kar je tud natirleh, tiste pa, k' že gredo preke jesenskem cajt, so rekle, da so jim vsi glih, samo če še niso ože-njen, ta stare gospe so pa le za ta stare, in toko b' bil ves svet v voreng.

Al to ni toko, koker b' človk mislil, konfuzicija more povsod bit, brez špeterenge še na plac za kokuš ne zglihaš. In toko je tud tukej. Ke b' samo mlad Slobenarji maral za mlade Slobenarce, b' že blo; pa so tud star Slobenarji, k' lazjo za mladim Slobenarcam, in toko je že zmešnjava, polej pa lazjo za mladim Slobenarcam tud stari in mladi meškurji in konfucjus je fertek. Pa še več; mlad Slobenarji pa tud nekter stari lazjo tud za mladim meškutarcam. Per tak zmešeng je lohka vse narobe. Prov imajo „Novice“, da zabav-ljajo čez ta mlade Slobenarje, k' tolk unhajla štiftajo; pravjo jim tud „ta mlad Turk“, mende zato, k' ima vsak po več ljube. Ke b' ta mladih Slobenarjov ne blo, b' res ne blo tolk konfucjuse, posebno kar se mla-dega ženstva amtiče, ker za ta stare ta mlado ženstvo glih toko ne mara, koker narobe. Men je pa, po pra-vic povem, vse en, al je moj šocelj mlad al star Slobenar, de b' ga le imela, desglih nisem taka, de b' ne mogla žvet brez hlačmana, pa vender ke b' glih moglo bit. —

Pa sej vas to nič ne tresira, vem, da vam je vse en, če sem ledek; dokler sem ledek, se še kdo za-me zmen, potlej b' se pa nobeden več ne. Za dons sem dost plavšala, še več, ket bi blo treba; pa sej je „Bren-celj“ že na Žabjek, me ne bo mogel kregat. Samo po-vedat mu ne smete, da sem se toko dolg mudila. Adijo!

Pleničarjeva radost.

Jaz in pa Vencelj
Prišla sva v „Brencelj.“
Kaj briga oba?
Tri sto je doma.

Vprašanje in ponudba.

Ali banka „Slovenija“ zavaruje tudi zoper škodo po porotnikih, Risterjevem pesu, državnem pravdniku in seji na Žabjeku?

Če zavaruje, se bom jaz, pridši iz Žabjeka, precej zavaroval, da bom bolj brez skrbi.

„Brencelj“,
pogorele po porotnikih.

Čudno!

V neki, nedavno izdani knjižici se bere že v naslovu blizo tako-le: „poslopje po Turkih požgano so goreči kristjani zopet sezidali.“

Kako neki so zidali goreči? Ali niso prej zgo-reli, kakor je bilo dozidano?

Protest.

Zvedeli smo, da vlada misli na mesto šolskega nadzornika gosp. dr. Jarca postaviti enega izmed nas. Mi pa že tukaj javno izrečemo, da bi mi nikakor ne prevzeli te službe, ne vsi skup in ne posamezno, kar bo tudi vsak rad verjel, kdor je tako prepričan od naše ničevosti, kakor mi sami. Tako visoko hrepeneti nam ne pride na misel.

Pisker s. r. Gariboldi s. r. Lesjak s. r.

Čudno naključje.

Ravno tisti dan, ko je moral iti „Brencelj“ na Žab-jek, je postal Pisker šolski nadzornik.

Ali ni moglo biti narobe?

Kaj ko bi bil šel Pisker na Žabjek in „Brencelj“ postal šolski nadzornik?

Migljej „Slov. Narodu.“

Dokler si se z „Novicami“ ravsar, te ni nihče za ušesa prijel. Komaj pa si se spravil nad Piskra in Vrečka, pops! so te že imeli.

Zdaj pa veš, kako se moraš obnašati, da ne boš nikdar konfisciran. „Piskri“ in „vrčki“ so prsteni, se toraj lahko podrobe, zato se pa državno pravništvo, tako za-nje boji. Zapomni si to!

Juhej! Pisker je že postal deželni šolski nadzornik, zdaj pa pride vrsta na-me! To bodo mama veseli, ko bom tak gospod!

Šafarjov Dolfi.

Oznanilo.

Ker bi vtegnil biti zopet kranjski deželni zbor razpuščen, ter razpisane nove volitve, drznemo se že danes obrniti pozornost volečega občinstva na svojo bogato zalogo, propadlih in že voljenih

kandidatov,

ter zagotavljam, da so vsi taki božji volki, da bodo tako plesali, kakor jim bo godil naš slavni deželni predsednik. Tudi jim ne bo za ljudstvo in deželo nič mar, toraj ne bodo trosili časa s pregledovanjem peticij ali s sklepanjem za deželo koristnih revolucij.

Toliko že za zdaj. Več takrat, kedar bomo svoje kandidate v javni dražbi prodajali.

Nemčurski centralni volilni odbor.

Rister. Poglej kužek, ali se smeje ti srce? Zarad naju mora ta prokleta muha na Žabjek. — Danes boš dobil meseno klobaso za večerjo, tako sem vesel.

Pasja krota. Oče Rister, zdaj bom pa jaz „Brencelj“. Poglejte, ali se mi njemu odstrižene perutnice, ktere sem si jaz privezal, lepo podajo? Au, au! Zdaj bom še le moški! Au, au! Ali niste ponosni na tako imenitnega psa?

Zmešane novice.

Znani profesor — ali kaj? — Pisker je zarad velikih svojih zaslug za slovenske šole moral iti na Žabjek. „Brencelj“, kteri je, kakor znano, rogovilil na vso moč zoper slovenske šole, je postal deželni šolski nadzornik. — Kočevski paša Fladung, kteri je na vso moč odgovarjal duhovščino, da bi ne prosila Stremayerjevih grošev, je v „Tagblattu“ strašno pohvaljen. Zoper duhovne, ki se niso vdeležili beračije za Stremayerjeve groše, se bo boje pričela sodnijska preiskava. — Ljubljanski mestni odbor misli bivšega deželnega šolskega nadzornika zarad mnogih zaslug častnega meščana. Predlog, da bi se podelilo častno meščanstvo Vrečkovemu Matijčku, se je enoglasno ovrgel. Ministerstvo je dovolilo ustanovo viših šol v Kočevji. Za slovenske oddelke ljubljanske gimnazije se je oglasilo letos 12 učencev.

Še enkrat kočevska gimnazija.

Tone. Za kočevsko gimnazijo se je oglasilo le 12 učencev. Kaj bodo neki počeli?
Jože. Menda bodo slepe miši lovili.

„Brencelj“ svojim.

Danes je „Brencelj“ izfrčal pod drugim imenom. Vrednik mu bo do sv. Miklavža gosp. Andrej Velikanje, kot turški paša v igri „Turki pri Sisku“ vsim znan, ki so ga videli iskren narodnjak, ki ne toči le izvrstno kavo v Čitalnici, timveč ima tudi kaj v glavi. On bo „Brenceljnov“ varuh ali iroft, dokler jaz iz Žabjeka ne vstanem, on bo vredoval list v istem duhu, kakor je bil dozdej, tako, da naročniki ne bodo nikogar pogrešali.

Vendar bo zarad težav vednega izhajanja „Brencelj“ za meseca oktober in november izlazil le po enkrat na mesec in sicer polovico veči od navadnega, ker boste po dve številki vkup. Ta nerednost se bo odpravila precej po mojem vstajenji.

Lastništvo in opravištvo je izročeno gospej Mariji Alešovčevi; naj se toraj pisma in denar odslej le nji pošiljajo, ker do mene ne morejo.

Tisti g. premljevalci lista pa, ki še niso storili svoje dolžnosti, se zdaj resno opominjajo, da ne bodo zarad kesnih pridni trpeli, da ne zmanjka, „nervus serum“. In tako se poslovim za dva meseca; sv. Miklavž me Vam bo zopet prinesel. Ne milujte mene, timveč porotnike, ki so me na Žabjek poslali. Oni so milovanja bolj vredni.

Jakob Alšovec.

Zarad preseljevanja tiskarnice in situosti na Žabjeku se je ta list precej zakasnil. „Brencelj“ je zašit, si sam ne more nič pomagati, toraj mu odpustite zamudo. Št. 19 in 20 prideta skupaj proti koncu meseca.